

Warszawa, dnia 11-09-2020

Zn. spr.:

Sz. P.
Anna Czyżewska
Dyrektor Departamentu Adaptacji
do Zmian Klimatu
Narodowy Fundusz Ochrony
Środowiska i Gospodarki Wodnej
ul. Konstruktorska 3a,
02-673 Warszawa

Dotyczy: Zadań realizowanych przez Nadleśnictwo Giżycko w ramach „Kompleksowego projektu adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu - mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach nizinnych” (MRN2). Umowa nr: POIS.02.01.00-00-0005/16.

Szanowna Pani Dyrektor,

W odpowiedzi na pismo Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z dnia 01.09.2020 r. (zn. spr.: NFOSiGW-DHG.541.2.2017.21 NFOSiGW-20-180543) przekazujące pismo Ministerstwa Klimatu z dnia 31.08.2020 r. (zn. spr.: DFE-III.321.2.138.2020.AP 1304427.3991787.3131046) w sprawie artykułu zamieszczonego w serwisie Dziennik Gazeta Prawna na temat realizacji „Kompleksowego projektu adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu - mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach nizinnych” (MRN2) przez Nadleśnictwo Giżycko, Centrum Koordynacji Projektów Środowiskowych (CKPS) przedstawia stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Umowa o Dofinansowanie nr POIS.02.01.00-00-0005/16-00 Projektu pn. „Kompleksowy projekt adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu – mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach nizinnych”, jak również powiązane z nią Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020, które regulują zasady uzyskania dofinansowania m. in. dla przedmiotowych inwestycji, kładą bardzo duży nacisk na realizację przedsięwzięć z należytą starannością oraz zgodnie

Rzeczpospolita
Polska

Centrum Koordynacji
Projektów Środowiskowych

Unia Europejska
Fundusz Spójności

z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i unijnego. Szereg wymogów formalnych, jak również dotyczących zakresu rzeczowego przedsięwzięć, a także chęć ułatwienia nadleśnictwom i projektantom doboru optymalnych rozwiązań technicznych z punktu widzenia ochrony środowiska i adaptacji do zmian klimatu, były przyczynkiem do powstania Podręcznika Wdrażania Projektu (PWP). Część 1 PWP jest obligatoryjnie przekazywana wszystkim wykonawcom, biorącym udział w procesie inwestycyjnym. Należy zauważyć, że sankcją za naruszenie procedur oraz obowiązujących przepisów lub niewpisanie się przedsięwzięcia w ramy rzeczowe Projektu jest niekwalifikowanie wydatków w całości lub części. Stąd Nadleśnictwa (Zamawiający), biorąc pod uwagę koszty inwestycji, podchodzą do ich realizacji profesjonalnie, z uwagą, a także dużą ostrożnością.

Przedmiotowa inwestycja pn. „Modernizacja zbiorników wodnych w Uroczysku Las Miejski” jest prowadzona z należytą starannością, zgodnie z przepisami prawa oraz wymaganiami projektu, a w zakresie uzgodnień ze społeczeństwem w sposób wykraczający ponad standardowe działania. Przebudowa zbiorników od początku wzbudzała duże zainteresowanie lokalnej społeczności z uwagi, iż kompleks leśny w którym zaplanowane zostały prace inwestycyjne jest popularny wśród mieszkańców i turystów oraz monitorowany przez różne organizacje ekologiczne.

Nadleśnictwo Giżycko w dniu 25.11.2016 r. podpisało Porozumienie nr 5/2016 pomiędzy Dyrekcją Generalną Lasów Państwowych w sprawie współpracy przy realizacji Projektu MRN2. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ww. Porozumienia Nadleśnictwo zobowiązało się do realizacji 5 szt. obiektów piętrzących wodę lub spowalniających jej odpływ oraz osiągnięcia wskaźników pojemności na poziomie 120 858,5 m³ oraz objętości 60 194 m³.

Pierwotnie do Projektu zgłoszono pięć zadań polegających na budowie jednego zbiornika i przebudowie czterech zbiorników zlokalizowanych w leśnictwie Zielony Dwór, obręb Gajewo, na terenie kompleksu leśnego „Las Miejski”.

W dniu 29.10.2018 r. Nadleśnictwo Giżycko podpisało umowę nr SA.270.6.2018.Mwe na wykonanie dokumentacji projektowej dla ww. zadań. Należy zauważyć, że Nadleśnictwo zrezygnowało z budowy zbiornika nr 1, właśnie ze względów środowiskowych, tj. z powodów występowania pokładów torfu pod planowaną groblą. W związku z czym Nadleśnictwo złożyło wniosek do CKPŚ o wprowadzenie do realizacji zadania zastępczego, polegającego na modernizacji stawu „Jurek” (zbiornik nr 6). Po weryfikacji przez CKPŚ, czy obiekt spełnia wymagania Projektu MRN2, w dniu 27.07.2020 r. podpisano umowę

nr SA.270.2.4.2020.Mwe, na przygotowanie dokumentacji projektowej i uzyskanie wymaganych prawem decyzji administracyjnych, z końcowym terminem zakończenia prac na 31.12.2020 r. Dla zbiorników nr 2-5 Nadleśnictwo podpisało już umowę na wykonanie robót budowlanych. Zatem wszystkie obecnie realizowane przez Nadleśnictwo przedsięwzięcia polegają na przebudowie zbiorników (stawów) już istniejących, zlokalizowanych wyłącznie na rowach.

W kwestii oceny inwestycji pod kątem wymogów OOŚ (w tym wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej), wskazujemy, że dokumentacja ooś została pozytywnie zweryfikowana przez NFOŚiGW.

Dla zbiorników nr od 2 do 5, uzyskano wszystkie określone przepisami prawa decyzje administracyjne, tj.:

1. Pozwolenie na budowę od Wojewody Warmińsko-Mazurskiego nr Giż/014/19 z dnia 30.12.2019 r.;
2. Decyzję Wójta Gminy Giżycko o umorzeniu postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji znak: RRG.6220.7.2019.6 z dnia 7.06.2019 r.;
3. Decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Giżycku PGW Wody Polskie udzielającą pozwolenia wodnoprawnego znak: BI.ZUZ.3.421.150.2019.PB z dnia 15.10.2019 r.

Podkreślenia wymaga, iż w obowiązującym reżimie prawnym, planowana inwestycja nie została zakwalifikowana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco (I grupa) oraz mogących potencjalnie znacząco (II grupa) oddziaływać na środowisko. Wobec tego przed jej realizacją inwestor nie mógł uzyskać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określającej uwarunkowania dla inwestycji, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.). Powyższe wyczerpująco zostało przedstawione w uzasadnieniu decyzji Wójta Gminy Giżycko o umorzeniu postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w której organ stwierdził, iż obiekty na rowie melioracyjnym czyli urządzeniu wodnym nie są budowlami piętrzącymi, o których mowa w § 3 ust. 69 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Obiekty na rowach melioracyjnych,

zdaniem Wójta Giżycka, spełniają przesłankę obiektów służących gromadzeniu wody, a nie budowli służących piętrzeniu wód w rozumieniu ustawy Prawo Wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 310 z późn. zm.). Patrząc na powyższe orzeczenie, z perspektywy analogicznych inwestycji oraz decyzji organów o tej samej kompetencji rzeczowej (lecz odmiennej miejscowej), nie ma sporu co do prawidłowej interpretacji powyższych zapisów. Stanowisko prawne organu wydającego decyzje środowiskowe, poparte opinią organu wyspecjalizowanego tj. Wód Polskich, jednoznacznie wskazuje o braku możliwości uzyskania decyzji środowiskowej dla omawianej inwestycji, a co za tym idzie braku możliwości przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko na podstawie raportu oddziaływania na środowisko i określenia warunków realizacji inwestycji, przed jej rozpoczęciem.

Niemniej w celu uzyskania opinii organu, specjalizującego się w ochronie przyrody na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, pełnomocnik inwestora dodatkowo zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, na podstawie art. 118 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 z późn. zm.) ze zgłoszeniem chęci prowadzenia działań, obejmujących roboty ziemne, mogących zmienić warunki wodne lub wodno-glebowe. Zaznaczyć należy, iż powyższe działanie nie było obligatoryjne, bowiem omawiane inwestycje nie są zlokalizowane w formach ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ww. ustawy. W dniu 16.10.2019 r. inwestor uzyskał od ww. organu postanowienie znak: WOPN.670.1.361.2019.WS2 o milczącym załatwieniu sprawy i braku sprzeciwu ze strony RDOŚ na zgłoszenie działań na podstawie art. 118 ustawy o ochronie przyrody, co jest jednoznaczne z możliwością rozpoczęcia planowanych inwestycji, na zasadach określonych w zgłoszeniu. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ wskazał na konieczność realizacji inwestycji w okresie jesienno-zimowym tj. poza sezonem lęgowym ptaków, czego inwestor jest świadomy.

Dodatkowym dokumentem jaki uzyskano podczas kompletowania dokumentacji administracyjno-środowiskowej dla omawianych zadań jest tzw. deklaracja Natura 2000 (z RDOŚ w Olsztynie), zaświadcza o braku wpływu planowanej inwestycji na przedmioty ochrony, dla których wyznaczono w Polsce Europejską Sieć Ekologiczną Obszarów Natura 2000.

Projektant w imieniu Inwestora, uzyskał również dla przedmiotowych zadań tzw. deklarację zgodności z celami środowiskowymi dla projektów, niebędących projektami dużymi

w rozumieniu rozporządzenia 1303/2013 (na podstawie porozumienia z dnia 13 lipca 2018 r., zawartego pomiędzy Ministerstwem Inwestycji i Rozwoju, a Ministerstwem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej). Powyższa deklaracja PGW Wody Polskie RZGW w Białymstoku tj. organu odpowiedzialnego za gospodarkę wodną z dnia 19.08.2019 r. jednoznacznie wskazuje, że przy realizacji planowanych inwestycji, nie ulegnie pogorszeniu stan i jakość jednolitych części wód powierzchniowych oraz jednolitych części wód podziemnych oraz nie nastąpi wpływ na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, określonych w Planach gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Powyższe wypełnia zobowiązania inwestora do konieczności zabezpieczenia stanu i jakości wód podczas i po zakończeniu realizacji inwestycji, przewidziane w Ramowej Dyrektywie Wodnej, implementowanej następnie do przepisów prawa krajowego tj. do ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

W odniesieniu do zasadności realizacji inwestycji w zakresie planowanym przez Nadleśnictwo Giżycko, informuję iż CKPŚ weryfikuje wszystkie inwestycje pod kątem zgodności z wymaganiami Projektu MRN2. W rozdziale II, PWP cz. 1, precyzyjnie wymieniono obiekty i działania, które kwalifikują się do projektu, jak również te, które nie spełniają jego wymagań. W ocenie CKPŚ nie powinno być wątpliwości, że przedmiotowe inwestycje wypełnią te założenia. Należy nadmienić, że Wykonawca dokumentacji projektowej „ŚRODOWISKO” Bartłomiej Szendoł jest doświadczonym i profesjonalnym inżynierem, który od wielu lat projektuje jak również nadzoruje inwestycje w ramach Projektu MRN2.

W zakres inwestycji wchodzi przebudowa grobli, budowli upustowych, przelewów awaryjnych, przebudowa umocnień skarp i dna, jak i fragmentaryczna przebudowa czaszy zbiornika, sprowadzająca się do ukształtowania skarp oraz odmulenie. W podręczniku podkreśla się, że w ramach Projektów nie będą finansowane prace polegające wyłącznie na odmulaniu zbiorników, jednakże mogą być one elementem większych prac renaturyzacyjnych lub modernizacyjnych i tak jest właśnie w przedmiotowej sytuacji.

Należy zauważyć, że obiekty znajdują się w złym stanie technicznym, co wielokrotnie jest podkreślone w dokumentacji projektowej. Zbiornik nr 2 nie pełni aktualnie swojej funkcji. Z powodu przerwania ciągłości grobli, nie ma w nim wody, w związku z czym następuje ciągły proces jego zalądowienia. Zbiorniki od nr 3 do 5 nie funkcjonują prawidłowo, ze względów przede wszystkim niedziałających właściwie budowli upustowych (popękane

i zatkane mnichy). Nie pozwalają one na swobodny przepływ wód, są również niedowymiarowane do obecnych ekstremalnych deszczy, dlatego przewiduje się ich rozbiórkę. W sytuacjach gwałtownych wezbrań, wody powodziowe przelewają się przez nieumocnioną koronę grobli, co może spowodować w konsekwencji jej rozmycie. Przelewy awaryjne, w postaci rur tworzywowych, nie posiadają wystarczających przepustowości dla przepływów powodziowych. W niedługiej perspektywie czasu, brak działań remontowych lub modernizacyjnych przedmiotowych obiektów, w połączeniu z wystąpieniem coraz częstszych ekstremalnych zjawisk pogodowych, może skutkować poważną awarią, a nawet katastrofą budowlaną. Należy zauważyć, że są to zbiorniki zaporowe, czyli takie które powstają w wyniku przegrodzenia koryta lub doliny budowlą piętrzącą (grobla ziemna z budowlą upustową).

Z punktu widzenia przyrodniczego Zbiornik 2 może być uznany za kontrowersyjny, gdyż w jego czaszy znajdują się osady denne sklasyfikowane jako torfy. W Zbiornikach od nr 3 do 5 dominują osady mineralne z punktowymi i o niewielkiej miąższości przewarstwieniami namułów (do 40 cm). W aspekcie geotechnicznym za grunty organiczne uznaje się takie, w których zawartość części organicznych wynosi ponad 2% (grunty próchniczne 2-5%, namuły 5-30%, torfy >30%). Podkreślenia wymaga, że działania na zbiorniku nr 2 nie są sprzeczne z założeniami projektu MRN2, gdyż PWP cz. 1 uznaje za niedopuszczalne tworzenie nowych zbiorników na gruntach organicznych. Tu do czynienia mamy wyłącznie z odmuleniem akwenu już istniejącego. Ponadto podręcznik odnosi się do gruntów organicznych w rozumieniu siedliska przyrodniczego (torfowiska), a nie w rozumieniu geologicznym, czy geotechnicznym. Zatem jeżeli w profilu glebowym występuje niewielkie przewarstwienie gruntów organicznych, nie dyskwalifikuje to lokalizacji planowanej przebudowy zbiornika. Sytuacja wystąpienia osadów organicznych (a nie torfowisk) w czaszy zbiornika nr 2 wynika właśnie z wyżej wspomnianej awarii grobli oraz wieloletniego braku działań remontowych i utrzymaniowych. Roślinność szuwarowa obumierając tworzy grubokoloidalny, trudno rozkładający się muł, co powoduje wypływanie się zbiornika.

Proces zamulania zbiorników jest w pełni naturalny i występuje w każdym akwenu. W małych zbiornikach zaporowych odkładany jest głównie materiał pylasty i piaszczysty. Roczny stopień ich zamulenia wynosi z reguły poniżej 0,5% pojemności początkowej. Tempo utraty pojemności zbiorników zlokalizowanych w zlewniach o dominującym udziale lasów i użytków zielonych jest z reguły znacznie wolniejsze. Stąd retencja w lasach ma uzasadnienie zarówno przyrodnicze, ale też ekonomiczno-techniczne.

W odniesieniu do fragmentu artykułu dotyczącego „unicestwienia organizmów wodnych” CKPŚ wyjaśnia, iż inwestor zatrudnił jednostkę wyspecjalizowaną - nadzór przyrodniczy, odpowiedzialny za zabezpieczenie, ewentualne przenoszenie poza teren inwestycji, wszystkich stwierdzonych, cennych komponentów przyrodniczych, w tym gatunków objętych ochroną prawną takich jak np. płazy. Jednocześnie nie można wykluczyć, iż w trakcie przygotowania placu budowy lub prowadzenia prac budowlanych, na terenie inwestycji zostaną stwierdzone niezainwentaryzowane dotychczas gatunki chronione. Nadleśnictwo Giżycko jako jednostka odpowiedzialna i świadoma, w sytuacji stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy gatunku chronionego, kolidującego z realizowaną inwestycją, występować będzie do organu wyspecjalizowanego w ochronie przyrody tj. do RDOŚ w Olsztynie o uzyskanie stosownych zezwoleń na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody, wynikających z art. 51 i 52 tej ustawy.

Nie ma możliwości technicznych ani technologicznych, żeby przedmiotowy zakres prac wykonać bez spuszczenia (choć w części) wody. Praktyka inżynierska wymaga odmulenia czaszy zbiornika w stopniu co najmniej umożliwiającym dopasowanie rzędnych dna do nowobudowanych lub odbudowywanych obiektów (grobli, budowli piętrząco-upustowych). Zbiorniki zlokalizowane są obok siebie, zatem prace będą wykonywane etapowo. Strona środowisk przyrodniczych, uznawana przez nas za podmiot profesjonalny i specjalistyczny, nie podaje konkretnych przykładów gatunków fauny i flory, czy to chronionych, czy to w inny sposób cennych przyrodniczo w obrębie czaszy zbiornika. Podkreślenia wymaga, że taka współpraca między Nadleśnictwem a przyrodnikami ma miejsce, o czym świadczy częsta aktualizacja Leśnej Mapy Numerycznej w zakresie osobliwości przyrodniczych. Można odnieść wrażenie, że wszystkie Strony sporu wskazują, że występują tam typowe (powszechne) i charakterystyczne siedliska obszarów wodnych i podmokłych. Uszkodzenia grobli na zbiorniku nr 2 już spowodowały utratę wody w zbiorniku, co miało negatywny wpływ na organizmy w nim się znajdujące. Roślinność szuwarowa, która zdominowała ww. obszar (nieckę zbiornika) ma bardzo dużą ewapotranspirację i bez właściwych warunków wilgotnościowych, występująca tam obecnie szata roślinna ulegnie przekształceniu lub zniszczeniu. Zatem w interesie przyrodników, powinno być prowadzenie działań mających na celu odtworzenie zalewu lub chociaż zasilenie tych obszarów wodą.

Negatywny wpływ prac budowlanych będzie miał charakter chwilowy/przejściowy. Zbiorowiska makrofitów, w tym roślinność szuwarowa są bardzo dynamiczne i mogą ulec całkowitej odbudowie w ciągu jednego, dwóch sezonów wegetacyjnych.

Wskazać należy, że czynnikiem decydującym o miejscu budowy zbiornika jest możliwość uzyskania odpowiedniej do potrzeb objętości wody. Bilans wody zbiornika, sporządzony w celu sprawdzenia ww. warunku, określa się na podstawie danych z wielolecia, często z okresu nawet 40 i więcej lat, jak również bieżących badań geologicznych. W pełni normalnym zjawiskiem jest, że bilans ten może być ujemny w okresie letnich niżówek, a dodatni w okresach intensywnych lub długotrwałych deszczy, czy roztopów. Należy zauważyć, że w praktyce inżynierskiej do obliczeń strat wody na parowanie, przyjmuje się całkowitą powierzchnię zbiornika, łącznie z częścią porośniętą roślinnością. Nie wydziela się w bilansie ewapotranspiracji roślin (szuwarów), zatem zakłada się straty większe niż rzeczywiste (intensywności parowania ze swobodnego lustra wody jest z reguły większa niż ewapotranspiracji roślin porastających zbiornik).

CKPŚ nie ma podstaw, żeby uznać obliczenia projektanta za niewiarygodne, jak również nie ma kompetencji formalnych w tym zakresie (tj. stosownych uprawnień budowlanych, czy hydrologicznych), aby opiniować projekty pod tym kątem. Należy nadmienić, że przedmiotowa inwestycja, polega na przebudowie, głównie urządzeń piętrząco-upustowych i awaryjnych. Powierzchnia lustra wody nie ulegnie istotnym zmianom, bowiem w zakres prac w czasach zbiorników planuje się wyłącznie odmulenie i kształtowanie skarp (wypłaszczenie). Zbiorniki te funkcjonowały przez kilkadziesiąt lat w zbliżonym kształcie i to przy znacznie mniejszym poroście szuwaru. Określenie bilansu wodnego, jest bardzo złożonym zagadnieniem, stąd niezrozumiałe są opinie ekspertów, nieoparte analizami materiałów wyjściowych. Wszelkie przesłanki merytoryczne, jak i faktyczne dają odpór stwierdzeniom, że zbiorniki wyschną, po modernizacji.

W odniesieniu do zmian zasobów wód gruntowych w literaturze fachowej wielokrotnie podkreślano dodatni wpływ małych akwenów na bilans wodny, stan wód podziemnych oraz wilgotność gleb w bezpośrednim otoczeniu. Zasięg oddziaływania zbiorników zależy od wysokości piętrzenia, ale również od budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych. Gdy w otoczeniu zbiornika zalegają grunty słabo przepuszczalne, zasięg oddziaływania jest niewielki, jednak w przypadku zlewni, gdzie dominują utwory piaszczyste, może on wynosić nawet kilkaset metrów. Z informacji zawartych w projekcie

wynika, że zbiorniki zasilane są głównie wodami powierzchniowymi (dopływem z rowu). Zgromadzona w zbiornikach woda w przeważającej części roku infiltruje przez całą powierzchnię misy, zasilając wody gruntowe. Proces ten ma miejsce również obecnie. Zależy on przede wszystkim od wysokości piętrzenia (która się nie zmienia), a nie od głębokości zbiorników. Przedmiotowa inwestycja nie powinna mieć zatem negatywnego wpływu na stosunki wodne w okolicy, tym bardziej, że w obrębie odtwarzanej czaszy zalegają grunty spoiste (gliny). Przewiduje się nawet wzrost uwilgotnienia sąsiadujących obszarów.

Nie budzi również wątpliwości, że omawiana modernizacja zwiększy możliwości retencyjne zbiorników w czasie normalnej ich eksploatacji, jak również pozwoli w okresie wezbrania tymczasowo zmagazynować nadmiar wody dużo większej pojemności niż obecnie. Co za tym idzie poziom zabezpieczenia przeciwpowodziowego obszarów zlewni zbiorników, jak i terenów poniżej nich znacznie wzrośnie.

W odniesieniu do zasadności budowy ujęcia wody i placu manewrowego, które mają służyć celom przeciwpożarowym, CKPŚ informuje, że projektowany punkt ma za zadanie zabezpieczenie rozległych terenów leśnych, o czym świadczy posiadana przez Nadleśnictwo Giżycko dokumentacja. Zlokalizowany w pobliżu siedziby Nadleśnictwa punkt czerpania wody pełni rolę zabezpieczenia głównie budynku administracyjnego nadleśnictwa. To różnica zasobności w wodę powyższych obiektów oraz skali potencjalnych pożarów i ich lokalizacji determinuje, które z nich będzie wykorzystane.

Na marginesie powyższych wyjaśnień oraz pisma wywołującego sprawę, należy zwrócić uwagę, że autor artykułu wielokrotnie mija się z prawdą, nie tylko w warstwie merytorycznej i rzeczowej dotyczącej przedmiotowego przedsięwzięcia. Dla przykładu zarzuca Nadleśnictwu, że nie otrzymał żadnej odpowiedzi na korespondencję dotyczącą zakresu oddziaływania inwestycji na środowisko. Nadleśnictwo Giżycko dysponuje dokumentacją, z której wynika, iż żądane informacje zostały udzielone niezwłocznie po otrzymaniu wniosku. Nadmienić należy, że w dniu 20.05.2020 r., Rada ds. Odpowiedzialnej Gospodarki Leśnej (FSC) wydała oświadczenie, w którym odcina się od informacji rozpowszechnianych na stronach internetowych przez Fundację Las Naturalny.

W treści przedmiotowego artykułu zawarto stwierdzenie, że z terenu leśnego zostały wycięte drzewa dziuplaste, które powinny pozostać w lesie, aż do czasu rozpadu. Jednocześnie przemilczano fakt, iż zostały usunięte wyłącznie te zagrażające

bezpieczeństwu publicznemu, z miejsc najbardziej uczęszczanych przez ludzi, w tym przy ścieżkach spacerowych, a sama wycinka drzew nie jest związana z inwestycją. Nadleśnictwo jako zarządca terenu odpowiada za zdrowie i życie ludzi, jak również uszkodzenie mienia.

Nadleśnictwo Giżycko otwarte jest na dialog społeczny. W dniu 02.03.2020 r. w porozumieniu z RDLP w Białymstoku, Nadleśnictwo zorganizowało spotkanie informacyjne ws. omówienia planowanych działań na terenie Lasu Miejskiego (<https://gizycko.bialystok.lasy.gov.pl/mala-retencja-nizinna>). Spotkanie miało charakter otwarty. Pracownicy Lasów Państwowych oprócz przedstawienia założeń projektowych i planu działań pozostali otwarci na dyskusję, która wydawać by się mogło zyskała pozytywny odbiór zgromadzonych. Kolejne tego typu spotkanie odbyło się w dniu 08.09.2020 r. i przeprowadzone zostało przez Nadleśniczego z udziałem przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Giżycku, Urzędu Gminy Giżycko, Urzędu Miejskiego w Giżycku, przedstawiciela RDLP w Białymstoku, inspektora nadzoru przyrodniczego, przedstawiciela wykonawcy robót budowlanych, przedstawicieli strony społecznej i kilku pracowników nadleśnictwa. Przebiegło sprawnie, bez sporów oraz w dobrej atmosferze. Po wyjaśnieniach wcześniej kwestionowanych przez pojedynczych przedstawicieli strony społecznej planowanych prac, wszyscy uczestnicy spotkania, w tym przedstawiciele samorządów jednogłośnie wyrazili pełne zrozumienie i opowiedzieli się za zasadnością planowanych działań. Ponadto w dniu 03.08.2020r. na stronie Inwestora zamieszczony został artykuł pn.: „Zatrzymanie wody w lesie miejskim - działania leśników na rzecz klimatu”.

Działania Nadleśnictwa polegające na informowaniu społeczeństwa o planowanych zadaniach inwestycyjnych są dobrowolne gdyż nie wynikają z obowiązujących przepisów prawa, w tym ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, bowiem inwestycja ta, jak już wspomniano na wstępie niniejszego pisma, nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie raportu OOS.

Nadleśnictwo Giżycko w możliwym do wykonania stopniu wdraża postulaty strony społeczno-samorządowej dotyczącej sposobu realizacji tego przedsięwzięcia, np. jednym z nich było pozostawienie lub przywrócenie, po zakończeniu robót ziemnych części drzew powalonych do wody, ze względów estetyczno-krajobrazowych oraz jako miejsce

odpoczynku ptactwa i płazów (...). Zrozumiałym jest, iż nie wszystkie postulaty strony społecznej są możliwe do uwzględnienia, ze względów technicznych, technologicznych, prawnych, jak również bezpieczeństwa użytkowania obiektu. Należy podkreślić, że wszystkie działania Nadleśnictwa są transparentne.

Nadleśnictwo Giżycko od dłuższego czasu zmagają się z problemem publikowania przez lokalne media, środowiska ekologiczne jak i pseudo-ekologów informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd opinię publiczną, jak również takich, które naruszają dobra osobiste leśników i Nadleśnictwa, o czym świadczą liczne komunikaty na stronie internetowej Nadleśnictwa.

Podsumowując, w opinii CKPŚ przedstawione w artykule zarzuty nie mają podłoża merytorycznego, co starano się przedstawić w treści niniejszego pisma. CKPŚ uzyskało od Nadleśnictwa Giżycko informację, iż w najbliższych dniach zostanie złożone żądanie do redakcji Dziennika Gazety Prawnej, dotyczące sprostowania artykułu „LP przebudują stawy w Lesie Miejskim koło Giżycka. Inwestycja może być zaprzeczeniem retencji wody”.

Z poważaniem,
Tomasz Zawila-Niedźwiecki
Dyrektor Centrum Koordynacji
Projektów Środowiskowych
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. **Sz. P. Andrzej Konieczny Dyrektor Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych**, ul. Grójecka 127, 02-124 Warszawa
2. **Sz. P. Krzysztof Dąbkowski Nadleśniczy Nadleśnictwa Giżycko**, Gajewo, ul. Dworska 12, 11-500 Giżycko
3. **Sz. P. Andrzej Nowak Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku**, ul. Lipowa 51, 15-424 Białystok